

Les nostres possessions

LA CARBONA

Les terres que avui es denominen La Carbona perteneixien, l'any 1323, a Berenguer Carbó. Per tant aquest topònim és una feminització del llinatge del propietari. A Artà hi sovintegen aquests noms, com és ara, La Jordana que deriva del llinatge Jordà i L'Estelrica que procedeix del cognom Estelric.

El llarg rosari històric dels posseïdors de La Carbona va des de Berenguer Carbó, passa pels Soler, des Colomers, Bosca, Balaguers, Sureda de Morell, Estelric fins arribar darrerament als Dameto.

Aquesta possessió -part de l'hereuatje dels Dame-

to- fou trossejada en establits, l'any 1815, amb la llicència del Rei Fernando VII.

Aleshores era conductor de la possessió Miquel Gili i Lliteres de la nostra nissaga paterna. Pel gener de l'any 1811 havia nascut dins les cases de La Carbona, on feien l'advent el conductor, l'esposa i fills, un nin de nom Sebastià.

Sebastià Gili i Vives amb el temps seria sacerdot, canonge de La Seu, Director dels Establiments de Beneficència de Ciutat i, l'any 1859, Fundador de la Congregació Diocesana d'Agustines, Germanes de l'Empar.

A. Gili.
Foto: Biel Palou

Ser feliç...Com?

(XVIII)

La fatiga

Sovint sentim les següents frases: "Me trob molt cansat", "no tenc ganes de fer res", "m'ha costat molt aixecar-me", "no tenc delit per a viure". Efectivament, la fatiga és un mal molt generalitzat en la nostra societat i va en augment a mesura que les presses fan posada dins el nostre caminar.

El ritme de vida que avui duim no és gens sà. Passam massa hores asseguts treballant amb molts de nirvis, menjant malament i a qualsevol hora. Quasi mai som allà on realment som.

Nombroses persones prenen estimulants com el cafè, les aspirines, les bullidures, per a combatre la fatiga. Evidentment, no és aquesta la millor solució. De vegades el remei ve a ésser molt pitjor que la malaltia.

REVISTA QUINZENAL
Nº 70 IV Epoca 3 octubre 1983

DIRECTOR :
Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :
Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Català
Pere Gili
Sebastià Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :
GRÀFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tel. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

ELS MALALTS

La malaltia no fa l'home inferior davant els altres i davant els ulls de Déu. Cal compartir les alegries, les inquietuds i les esperances de tots aquells que senten l'afitorament del dolor dins la seva carn. Als ulls de molta gent això pot semblar una burla, perquè, com poden estar alegres i com poden esperar aquells que, com que no són productius, estan marginats? Qui gosaria parlar d'alegries i d'esperances quan sovint ni tan sols saben què serà d'ells demà mateix, d'aquí a un mes o d'aquí a un any?

Quan els malalts senten la impotència de no poder fer valer la seva veu en el món dels que estan bons, o quan veuen que els que estan bons no són capaços de lluitar per fomentar i promoure la salut, llavors arriba l'escalfor del desànim.

Els creients sabem prou bé que el sofriment té un sentit. Sabem, millor que ningú, que l'única cosa per la qual val la pena viure és per respondre a aquell Amor generós de Jesús, estimant de veres als demés.

Tots ens hem de responsabilitzar a fer la vida dels nostres malalts molt més alegre i esperançada. La lluita per a fer un món millor ens esperona i ens urgeix a acollir el clam dels que estan en situació de marginació; ens esperona i ens urgeix a rebutjar totes les formes d'injustícia i a solidaritzar-nos en la recerca de formes més humanes i més justes, fent prevaler els drets dels més febles i essent veu dels que no tenen veu.

Hem de lluitar per responsabilitzar a tothom perquè, en tot moment, hi hagi un encertat servei en el difícil pas de la malaltia. També els malalts han d'aprendre a defensar els seus drets, donant a conèixer les seves necessitats.

Ens preocupam de demanar els drets dels joves, dels estudiants, dels obrers, de les dones..., cosa que ens sembla molt bé. Però, on estan els drets dels malalts a tenir una comprensió justa, a rebre una adient ajuda en els moments del sofriment, a tenir un lliç acollidor dintre d'una clínica més humana o a fruit d'una assistència mèdica plena de dedicació i amor? Qui es preocupa de la soledat d'aquells que no poden sortir al carrer i s'han de quedar a casa seva rumiant la tràgica foscor de la seva malaltia?

Els malalts estan aquí, a prop nostre, pertanyen a les nostres famílies i necessiten de la nostra presència amorosa. Entre tots podem allunyar dels malalts la punyent sensació de què ja no serveixen per res.

L'Equip Parroquial

Una de les causes més freqüents de la fatiga és la mala oxigenació del nostre cos. Si no respiram bé, tot comença a anar malament. Quan ens trobam en un ambient tancat, ens sentim prou cansats i som incapaços de fer res de profit.

El cansament també pot venir de la manca d'exercici físic, de la falta de vitamines, del fet de portar una vida sedentària, d'un excés de feina o de nirvis, o bé d'una mala alimentació.

Altres vegades, el cansament és la manifestació externa d'una forta angoixa, o d'una depressió, o d'una insatisfacció radical. Cal, en tot cas, trobar-ne les causes i saber netejar degudament el nostre inte-

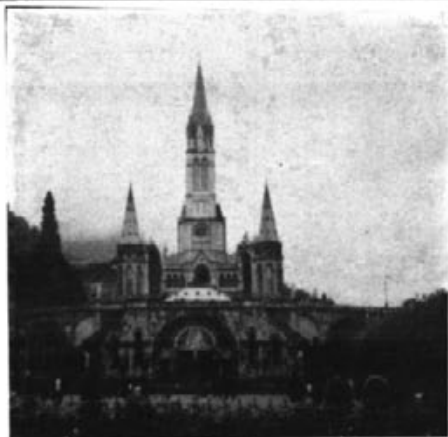
rior.

Un bany reparador, un massatge estimulant, una llarga estona de tranquil·litat, saber escoltar una bona música, aprofitar per llegir un llibre interessant, respirar l'aire net i pur de les muntanyes, comunicar el nostre delit interior, són, entre moltes d'altres, algunes de les activitats que podem desenvolupar normalment i que ens poden proporcionar descans i pau interior.

La vida ha de ser sempre una experiència de felicitat, de salut i de vida, i jamai s'ha de convertir en una tiringa llarga i penosa de misèries que tan sols ens porten la fatiga i el trist desig de no-viure.

Gregori Mateu Estarelles

Textos: G. Bisquerra

EXCURSIONES

Varias excursiones en avión han sido organizadas por la parroquia de Artá.

La primera se realizó los días 7, 8, 9 y 10 de noviembre, participando en ella 14 artanenses que se reunieron a otros excursionistas de diversos pueblos de Mallorca.

Hay que decir que todos disfrutaron mucho visitando Andorra, Viella, Lourdes y Burdeos.

Los días 11, 12, y 13 de noviembre, tuvo lugar otra excursión a Lourdes y Valle de Arán. Estuvo formada por 43 personas, 8 de Artá y 35 de la Colonia de San Pedro. Completó el avión 60 personas de Campos, pero no siguieron la ruta de los de nuestro pueblo.

Se "voló" directamente a Toulouse, para seguir en autocar hacia Lourdes, pernoctando en dicha ciudad (se tuvo la tarde libre para visitar los lugares sagrados, -Cueva de Bernadette, Basílicas, Misterios, etc...).

Al día siguiente se viajó en autocar hacia Viella, desde donde se visitó Baqueira Beret, Bohí y Aiguës Tortes, lugares dignos de mención por su variedad de colorido-hierba, árboles, montañas, etc., -además con un tiempo magnífico, sin frío, sin lluvias, con mucho sol, eso sí, sin nieve pero con mucho campo verde. Los "turistas" disfrutaron de tres días de verdadera camaradería, alegría y buen humor, alternando las noches con nuestros bailes regionales, canciones y juerga en el hotel, y tampoco faltaron los largos ratos en el autocar con sus bromas, chistes, entretenimientos, etc. a cargo de los más atrevidos de Artá y de la Colonia, haciéndose célebre esta frase "QUINA CALOR, ... Porque será?".

Otra excursión pero con carácter de Peregrinación con motivo del Centenario de la Coronación de la Virgen de Lluç, y el lema "ANY DE LLUC", celebró el día 28 de Noviembre, la Comarca de Llevant. (Parroquias de Artá, Colonia de San Pedro, Capdepera, Cala Ratjada, Son Servera, Cala Bona y Cala Millor, Sant Llorenç des Cardassar y Son Carrió).

Más de 1.500 personas en autocar, y mitad a pie desde Caimari, se desplazaron a LLUC a contribuir y realzar este año dedicado a la Patrona de Mallorca.

EXPOSICIONES

El pasado día 19 de Noviembre a las 20 horas tuvo lugar en la Sala de exposiciones de La Caixa, la inauguración de una triple exposición a cargo de nuestros conocidos artistas BRU, MATTI I JERONI.

Los tres por su orden, expusieron obras Homenaje a Gaudí, Caras Solares y Platos Zodiacos. Cada cuál en su especialidad se lució, y han sido admiradas sus obras por numeroso público que ha desfilado por la Sala de La Caixa.

En la sala de exposiciones de la Caixa, y del 17 de diciembre al 6 de enero, inaugura una exposición de pintura nuestro joven artista Sebastián Massanet.

Las horas de visita: de las 17 a las 21 horas.

Inauguración: día 17 a las 20 horas.

CONCIERTO

El pasado domingo día 20 de Noviembre a las 8 de la noche se celebró un concierto a cargo de nuestra Banda de Música, en la Iglesia Parroquial, con motivo de la festividad de Santa Cecilia, patrona de los músicos.

Asistió numeroso público al que deleitaron con interpretaciones unas conocidas y otras no tanto, como la "Serenata" de Schubert, los "Boleros", además de "Los educandos", "Fiesta moruna", "Dulce amada", etc.

Creemos sobran nuestros elogios, ya que al final del concierto se oían frases como ésta: "Lástima no sean más frecuentes".

Así que vaya la enhorabuena popular a todos los componentes de la Banda, tanto a los "veteranos" como también a los noveles que empiezan, y como no! a su también joven director.

ESCUELA DE PADRES

Según el programa establecido, el pasado día 21 y en el salón de actos del Colegio San Buenaventura, el P. Andrés Huertas, licenciado en Ciencias humanas por la Sorbona de París, disertó sobre el tema siempre tan polémico y a la vez desconocido de "La educación sexual".

La licenciada Dolors Talents, encargada del SMOE, trató el mismo tema pero para los niños deficientes.

Hubo una asistencia de más de 300 padres. Enhorabuena a la Escuela de Padres y que no decaiga.

XERRIM XERRAM

LA MARE DE DEU, es diu per dins la vila, ha fet un miracle i com més va més en parlen. Pels cafés ningú parla de res més, un miracle dins el segle vint, quines coses, però es la pura veritat.

Segons diuen, la Verge ha aconseguit que el nostre admirat artista local Joan SARASATE faci molta de feina.

IDO, que no es gran aquest miracle!.

QUINA GENTADA va partir día 27 amb autocars cap a Lluç. Allò pareixia una processó amb rodes. Digueren que foren 26 els cotxes plens de gent de totes les edats que anaren a rendir homenatge a la Patrona de Mallorca, amb motiu del seu Centenari.

PERO lo bó va esser a la tornada. Es veu que qualcú no s'havia sincerat de tot, i devers s'albufera d'Alcudia hi hagué un foc infernal, tant que molts d'autocars hagueren de tornar enrera, no sabem si a Lluç altra volta, o a un altre lloc, a implorar per poder passar.. LO cert es que molts arribaren a la vila amb una hora de retràs i amb qualque atac de nervis.

ELS DELS PLATS LOCOS han sortit al "MAJORCA BULETIN", lo que ens faltava! Una vegada que es parla d'Artá a un diari per els anglesos i ens tracten a tots de locos. A on arribarem a parar?.

Groc i Negre.

BARTOMEU ALZINA I LA SEVA COL·LECCIÓ AGRÍCOLA

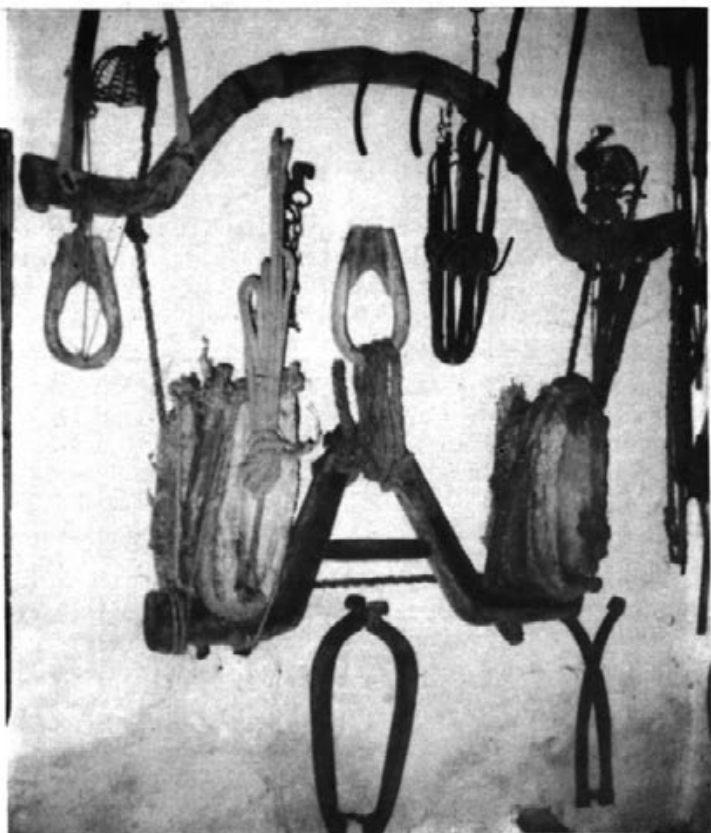
L'amor a l'arqueologia i l'apassionada recerca de tots els objectes artístics o relacionats amb la història o l'etnologia de Mallorca és, sens dubte, una mostra clara de la recuperació de tot allò que és ben nostre, de la nostra Mallorca moltes vegades i des de ja fa bastant de temps molt poc estimada inclús pel mateix mallorquí.

Modernament ha augmentat el nombre de persones que se n'agraden de col·leccionar i ordenar els objectes que pertocaren al nostre passat cultural. Un viure de cada dia que ens fuig i escapa de les mans. Objectes que encarnaren la manera de viure i treballar dels nostres avis.

Aquestes persones són els vertaders autors de la recuperació de la consciència de poble ben diferenciat dels altres amb una cultura popular pròpia.

Una d'aquestes persones és efectivament Bartomeu Alzina i Terrassa que, des de ja fa bastants d'anys es dedica a arrebregar tots els objectes que pot i, una volta, recollits, s'ocupa en ordenar-los per a poder ser contemplats i admirats pels visitants que s'interessin per aquestes coses entranyables.

BELLPUIG visità la seva col·lecció o museu i parlà detingudament amb ell.

LA PERSONA:

Bartomeu Alzina de ben petit assistí a l'escola de Don Andreu Ferrer i Ginard "Es Mestre Sacristà", on aprengué a estimar Mallorca.

L'any 1927, participà als treballs de la fundació del "Museu Regional d'Artà", prenent part a les excavacions del talaiot de Ca'n Pamboli, situat devora Cala Es Cans.

L'any 1927 ingressà a la Congregació Mariana de la qual fou Vice-President. Per medi de les excursions organitzades dia 8 de setembre, dia de la "Mare de Déu dels Missatges", per la mateixa Congregació conegué l'illa de Mallorca, participant a onze d'elles. Endemés de les excursions la Congregació organitzava comèdies i "Els Reis".

De tot això s'enrecorda Bartomeu Alzina, dotat d'una gran memòria.

Un altre caire a destacar es el de saurí o trobador d'aigua. Servint-se d'una vara en la mà, endevina l'existència d'aigües subterrànies. Efectivament, amb el contacte amb la terra, la descobreix, usant una vara de mata o de magraner i en el cas de què l'aigua sigui salada "estirem d'una banda", ens deia.

Dins aquest ram ha obtingut bastants d'èxits, com és ara, dins la seva mateixa finca, anomenada Na

Caneta i a molts d'altres indrets. Ens assenyala que els llocs de la comarca d'Artà, on hi ha més existència d'aigua són Ses Fontanelles de Son Fortè, Sa Font Gata d'Es Rafalet i S'Ullal de Sa Torre.

LA COL·LECCIÓ:

La seva col·lecció que toca en la major part l'agricultura està situada a una casa del Carrer de Pedra Plana, antigament anomenada Ca'n Talaia. Una vegada renovada la casa, hi començà a disposar-hi els objectes.

Només dins la sèrie d'arades en té de tota casta: arades de fusta, de ferro, de pala i de rodes.

Si ens fixam en el carretons de batre: carretons de fusta, de pedra i de fusa.

Entre els llums d'encruia es poden contemplar: llums d'aram, de llautó, de ferro i de llauna.

Sanalles, barxes d'exsecalladors i barxes planes.

Capells de llatra gruixada i capells corrents.

Cordes ordinaris i cordes garroteres per garbejar o fermar un tonell a dins el carro.

Tot un munt d'objectes que la mecanització dels tractors ha espantat. Tot un munt de noms que estan a punt de deixar-nos per a sempre. Una riquesa de mots o de paraules que demà serà tard per arreplegar-los, si volem evitar un vertader naufragi lexicogràfic.

Enhorabona i endavant.

VIATGES
millor

G.A.T. 820

C/. Binicarella, 12.- Tel 58 55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

IMPORTANT

Para todas las salidas del R.C.D. MALLORCA, durante la actual liga, VIATGES MILLOR en combinación TUR AVIA, le facilitará billetes avión, hotel y entrada que en cada caso se publicará.

OFERTAS ESPECIALES

NIEVE EN SUIZA

Hotel 5 estrellas, media pensión, avión y traslado desde Palma: 56.900 pts.

NAVIDAD EN LOURDES

Sólo avión y una noche hotel: 11.500 pts.

Avión y hotel 1ª con traslados: 34.800 pts.

Del 24 de diciembre al 2 de enero.

AUSTRIA

Una semana en Viena con hotel de cuatro estrellas, alojamiento, desayuno y avión: 39.950 pts.

BUENOS AIRES

Sólo avión ida y vuelta: 105.000 pts.

TARIFAS TRANSCONTINENTALES

Avión y hotel

EGIPTO	8 días	88.900 pts.
MOSCU	8 días	89.900 pts.
CUBA	10 días	79.900 pts.
MARRUECOS	8 días	29.100 pts.
TUNEZ	8 días	43.200 pts.

DESTINOS NACIONALES

MADRID	3 noches	14.190 pts. (plazas limitadas)
TENERIFE	7 noches	28.600 pts.
GALICIA	6 noches	28.700 pts.

FIN DE AÑO EN ANDORRA

Salida 31 diciembre, regreso 2 de enero.
Avión, alojamiento y hotel 2 estrellas:
9.800 pts.

PARA OTROS PUNTOS DE EUROPA: CONSULTENOS.

ELS HOSPITALS D'ARTÀ (II)

Per Antoni Gili

(Continuació)

El mateix any 1561, del nostre hospital en començà a sortir la processó del Dijous Sant, denominada de La Sang que encara hi sortia, l'any 1783.

No és estrany que en els llibres del Clavari apareguin moltes anotacions de pagaments endregats a pagar les despeses ocasionades per la processó.

Anem a treure-ne alguns.

Joan Nebot, àlies Xerubi, un dels jurats, any 1564, rep 21 sous i 4 diners per l'administració del forment i per una clau, llendera i oli que posà a l'hospital per la processó.

Joan Company, manyà, any 1567, ha rebut 7 sous per un forrellat, tancadura i clau per la porta de l'hospital.

Joan Mascaró, escolà, any 1590, fa testimoni com Mestre Bartomeu Terrassa ha rebut 2 sous del clavari de la vila per adobar un altar, el Dijous Sant a l'hospital.

Dos anys després, el mateix Mestre Bartomeu Terrassa, teixidor, confessa haver rebut 3 sous per adobar l'hospital per la processó i 6 sous per a tirar murta, a l'hospital, per la processó i aigua per beneir les fonts. Joan Gil i Joan Llinàs han rebut 6 sous per jornals que han fet per adobar i escurar l'hospital, el Dijous Sant, i el Senyer Ramon Llull ha rebut 4 sous i mig per a tirar argilá, ell i un ase, el Dijous Sant, a l'hospital.

Arnau Blai i Miquel Silvestre, any 1597, cobren 8 sous per arressar i adobar la plaça, davant l'hospital.

L'Hospital d'Artà era objecte de les distintes visites pastorals.

L'any 1564, s'ordenà als honorables jurats la compra d'un lletet de banquet i posts, una màrfega, dues vànoves i tres o quatre llençols de drap.

Igualment, a la visita de l'any 1659, no trobant-se encara ni el lletet ni el seu parament, es va manar la col·locació, dins dos mesos, de dos lletets decents amb les seves pertinents vànoves, llençols de drap i màrfegues necessàries pels pobres.

L'hospital d'Artà torna a ser visitat, l'any 1570. Altra volta, es deixa ordenat que, dins un

Fotografia Arxiu Sanxo

Pas d'una processó -sembla la processó del Corpus- precisament per la plaça, antigament anomenada de l'Hospital i ara "Sa Costa de Ca'n Tomàs". Ben en front l'antiga posada dels Vives de Sa Duaia.

mes, es fés un lletet amb els seus corresponents llençols, vànoves i màrfega, per a subvenir els pobres, d'altra manera els jurats artanencs no siguin admesos als divinals oficis.

L'any 1572, es manà que la teulada i la treginada de l'hospital fos recorreguda i que una biga fos canviada, dins el temps d'un mes.

L'ordenació de la visita pastoral de l'any 1589 és molt interessant per a teixir la història del nostre hospital. La reproduïm sencera per no llevar-li força: "E aquí mateix abaixant ana al hospital i visita aquell i

no troba stancia alguna bona per a un pobre... que es molt necessari i com an aquell haja molt de loch per a ferhi un bon hospital lo qual es molt menester en dita villa per star frontera de mar ahont facil i sovintment venen a embarcar i desembarcar axi fills de la terra com strengers ordena que se faça en la entrada una capella en son altar ço es les dos primeres claus i le tercera clau servesca ço es la mitat per una cambra i la altre mitat sie descuberta per a un pati (o) claustre i del corral que es derrera la casa se prenga un troç en lo qual se façen dos cambres..."

(Continuarà)

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 40

San Agustín
Palma de Mallorca

EL JUDO EN ARTA

José Mascaró Adrover, cinturón negro y delegado del Club de Judo de Artá, (Centro de artes marciales Orient). DOJO ARTOIS.

BELLPUIG.- ¿Qué es el judo?

J.M.A.- Cuando empecé, encontraba en él un deporte completísimo, posiblemente el más completo; pero con el tiempo llegué a darme cuenta de que no es un simple deporte, diría, más bien una forma de vida, una filosofía.

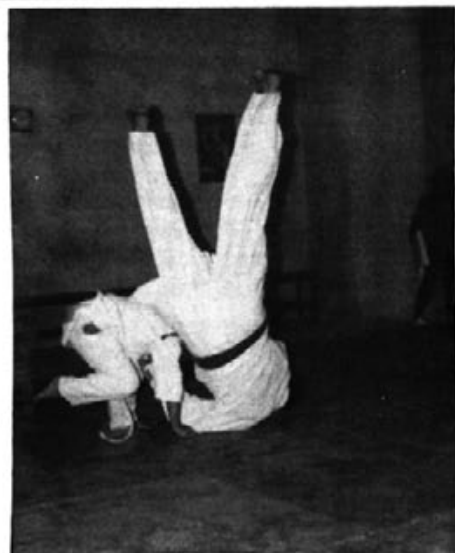
El judo en la parte deportiva, es una lucha entre dos elementos que tratan de desequilibrarse el uno con el otro. Más bien em-

pleando la fuerza bruta del contrario y así, obligarle a proyectarse contra el suelo. Claro es, refiriéndonos a pesos medios o pesados.

Una vez teniendo el contrario al suelo, continua su lucha, haciendo llaves de brazo, palancas o estrangulaciones (esto último sin peligro de lesión ya que el contrario se rinde fácilmente). Esto es para mí el judo en sí.

B.- ¿Cuál es la base de este arte?

J.M.A.- La base de este deporte es muy difícil. El 90% hacemos lucha. Naturalmente es muy dife-

rente al judo. Por tanto considero que este arte tiene que tener una preparación físico-mental al 100%, que podríamos desglosarla en un 60% mental y el resto de fuerza, ya que todo se basa sobre las reacciones del contrario, en desequilibrios y aprovechar las oportunidades.

Todo el mundo se cree que el judo es a base de fuerza. Es todo lo contrario ya que como dijo el fundador del judo y todos nos basamos en ello: "Si un hombre mucho más vigoroso que yo me empujase y yo quisiera hacerle frente. Lógicamente me arrastraría. Pero si yo con su empujón lo estirase hacia mí, se vería proyectado con doble fuerza, es decir la suya y la mía". Entonces para mí es la base de dicho Arte Marcial.

B.- ¿Es deporte peligroso?

J.M.A.- No, ya que lo peligroso está prohibido en el sentido deportivo.

B.- ¿Puede este deporte desequilibrar el aspecto psíquico del elemento?

J.M.A.- No, en absoluto. Más bien ayuda a formar la personalidad del practicante.

B.- ¿Cuál sería la edad idónea de comienzo?

J.M.A.- Desde los 5 años. Lógicamente los niños a esta edad no entienden muy a fondo el sentido del deporte, y por consiguiente no se les enseña a hacer luxaciones, por el carácter peligroso de ellas producido por la falta de control infantil. Entonces les enseñamos el pre-judo, definido a base de juegos dentro del mismo arte. Mi opinión muy particular es que un niño empieza a ver el judo a partir de los doce años.

B.- ¿Cuál es el nivel de los judokas en el pueblo?

J.M.A.- A nivel local y también en el comarcal, estamos atrave-

Todo pasa, el Oro queda.

EL ORO
REFLEJA
SENTIMIENTOS

JOYERIAS

VIKY

Gral Franco 16
ARTA

ARTA 2- CALVIA 1

Entretenido partido, con mucha lucha por parte de ambos contendientes y en donde el Entrenador local supo (y tuvo suerte) hacer frente al peligro que supuso que el Calvia se adelantase en el marcador. Los cambios fueron fructíferos de cara al marcador, y al final de cara a la galería.

Jugo el Artá con brío y enlazando bien sus jugadas, pero le sigue faltando alguien que abra la brecha contraria. Se llega a las inmediaciones del área, pero se es remiso en chutar, y cuando esto sucede (algo esporádicamente) falta puntería, y serenidad.

Los cambios de Amer y Genovart por Rodríguez y Mascaró, en principio no fueron de agrado del público que mostro su disconformidad, pero que al final y debido a que fue Rodríguez el que impuso su ley en el área contraria, jugando de delantero centro, incidieron para que el aficionado saliese contento.

ATCO. BALEARES 1- ARTA 0

El Artá que hizo de fronton en el Estadio Balear se vio derrotado en el último minuto. (Parece ser que con la complacencia del Sr. Coll y del Sr. Vivancos?).

Un Artá que planteo el partido a la defensiva, y con un equipo muy fuerte en la zona ancha, pero carente de "punch" en la delantera, ya que nuestro delantero centro, era Rodríguez.

José María; Grillo, Santa, Suárez, Maimó; Planas, Mira y P. Amer; Serra (Genovart), Rodri, y Agustín (Mascaró).. Quisieron y estuvieron a punto de conseguirlo, pero la desafortunada acción de Amer (algo incomprensible, y que se merece alguna reprimenda por parte de la directiva) en su pérdida deliberadísima de tiempo y la labor un algo "parcial" del Sr. Coll y Cía, dieron al traste, y pese a la gran actuación de J. María, y de una defensa en donde sobresalieron Grillo y Santa. A destacar el pundonor de los componentes del equipo que van luchando par-

sando un gran momento, no solamente con las medallas en competiciones, sino también con la técnica de nuestros alumnos.

Muchas gracias, José, y que el deporte siga por este buen camino.

G.Artigues (Foto: Artigues)

tido tras partido, pero que en estos momentos necesitan de un hombre gol que haga jugar al equipo en campo contrario, ya que tantas veces va el cántaro a la fuente.....

Muchos aficionados del Artá presenciaron el partido en un campo en muy malas condiciones, y que muy bien podía haber sido propicio al Artá, como lo fue en el partido de liquilla de Ascenso a Tercera.

Pese a su buena actuación, no pudo impedir que en el último minuto se perforase su portería.

RESULTADOS

20-11-83

Escolar 6- Artá 0 (Ben).
Avance 1- Escolar 1 (Alv)
Avance 1- Escolar 0 (Inf).
Algaida 2- Artá 0 (Juv)
Farrutx 2- P. Manacor 1 (peñas)
Es Forat 3- Bellpuig 1 (peñas)
Artá 2- Calvia 1 (3ªN)

27-11-83

Artá 0- Badia 0 (ben)
Felanitx 6- avance 2 (Alv)
Petra 3- Avance 3 (Inf)
Bellpuig 3- S. Jaime 3 (peñas)
Cardassar 1- Farrutx 1 (peñas)
Artá 2- Atco. Manacor 1 (Juv)
Atco. Baleares 1- Artá 0 (3ªN)

"Visto" desde "el matadero"

+++ Desde que el Artá gana una vez al Calvia, "Ses Pesqueres" parecían otras.

+++ Desde que ciertos colegiados se las toman con los juveniles, ¿será que no pueden con los de su estatura?.

+++ Desde que Sebastián sigue con el Artá. ¿Como se notan los jugadores que tienen que salir al campo!.

+++ Desde que se avecina el de la máxima, Farrutx-Bellpuig, parece que para la concentración ya no quedan plazas en la "Residencia" de Artá.

+++ Desde que los del Ferrutx se enteraron están viendo la posibilidad (según lo que cueste) de hacer una noche sabatina "hawaiana" en un buen local de nuestra isla.

+++ Desde que se vislumbre la diferencia (fechas de nacimiento), se comprenden estas posturas.

+++ Desde que este match será dentro del pueblo, a la terminación también habrá almuerzo para todos los componentes, es decir lo importante es jugar, y que ciertos espectadores en este día se queden en casa. Seguro harán mejor papel.

+++ Desde que el Artá se enfrentó al Atco. Baleares, que poco faltó para que J. María les amargase la fiesta.

+++ Desde que se jugó este encuentro se fijaron con el tren-cilla y un linier... Los comentarios sobran, ¿era válido el tanto que subió al marcador?.

+++ Desde que P. Amer sigue estando en el campo como quiere, pensamos que no es el jugador que necesita el Artá.

+++ Desde que este jugador lo esta demostrando, le diremos que lo cortés no quita lo valiente, y por supuesto el club necesita hombres que lo den todo en el terreno, ya que lógicamente cobran por ello.

+++ Desde que seguimos sin tener delantero centro, ariete, o lo que le quieran llamar, ¿no sería conveniente el reestructurar la plantilla y que cada uno jugase en su demarcación habitual?.

UNA DOCENA